

BONIfakty



Wizytacja kanoniczna

2

GAZETKA PARAFIALNA

Numer 2 (39)
Marzec 2023

Do Maryi Panny
na Jasną Górę
przez cały rok

2

Zwyczajni
niezwyčajni
są wśród nas

3

Światowy Dzień
Chorego

5

Z historii naszej
parafii - Ogłoszenia
Parafialne
1964-1973 cz. VII

6

Biblioteka poleca:
dlaczego Kościół
katolicki ma rację cd.
Kościół katolicki
a ochrona życia

8

Rekolekcje
wielkopostne

8



Wizytacja kanoniczna

Zgodnie z prawem Kościoła biskup ma obowiązek odwiedzać parafie w swojej diecezji, co 5 lat. Przybywa, by „umocnić braci w wierze”. Jest to czas wspólnej modlitwy, szczególnie uroczystej Mszy św., często z udzieleniem sakramentu bierzmowania. Spotyka się z radą parafialną, ze wspólnotami i grupami parafii. Wcześniej odbywają się wizytacje pracowników kurii biskupiej, by przygotować przyjazd biskupa. Są to: wizytacja katechetyczna, gospodarcza oraz ds. zabytków i sztuki kościelnej.

Potrzebny jest taki czas, by jeszcze bardziej troszczyć się o każdą powierzoną owieczkę i dobra Kościoła. Biskup może pochwalić, podziękować, ale też i podpowiedzieć, co udoskonalić, na co zwrócić uwagę w duszpasterstwie, czy sprawach materialnych parafii.



I tak będzie wkrótce u nas, a dokładnie w niedzielę 26 marca, 2023 r. oto program:

8.30 – śniadanie; 9.30 – Msza św. z kanonicznym powitaniem księdza biskupa i sprawozdanie księdza proboszcza; 11.00 – spotkanie z radą parafialną w Sali Spotkań; 11.45 – rozmowa z wikariuszami; 13.00 – Msza św. z udzieleniem sakramentu bierzmowania; 14.30 – obiad we wspólnocie kapłańskiej; kancelaria; 16.00 – koronka i spotkanie w kościele ze wspólnotami parafialnymi (Żywy Różaniec, Odnova, Tow. Prz. WSD, SKC, AT, PZ Caritas, wspólnota św. Marty... BONIfakty; 17.00 – rozmowa z ks. proboszczem; 17.30 – modlitwa w kaplicy i kolacja w klasztorze u sióstr

Zazwyczaj po wizytacji przychodzą od biskupa zalecenia powizytacyjne. Ufamy, że będzie to dla nas czas umocnienia w wierze. Tym bardziej, że przypadnie w Wielkim Poście, który jest „wędrówką ku Wielkanocy”, przygotowaniem do obchodów Świąt Zmartwychwstania Pańskiego.

*Ks. Maciej Wesołowski
Proboszcz św. Bonifacego i administrator parafii
w Żarskiej Wsi (tamtejszy proboszcz ma urlop
zdrowotny i decyzją biskupa opiekują się tamtejszą
parafią w okresie od 13 lutego do 1 kwietnia 2023r.)*

Do Maryi Panny na Jasną Górę przez cały rok

Od najdawniejszych czasów Błogosławiona Dziewica Maryja czczona jest jako Boża Rodzicielka, pod której obronę uciekają się w modlitwach wierni we wszystkich swoich przeciwnościach i potrzebach. Maryja, dzięki łasce Bożej wywyższona po Synu ponad wszystkich aniołów i ludzi, jako Najświętsza Matka Boża uczestniczyła w tajemnicach Chrystusa. Kościół darzy Ją szczególną czcią. „Gdy Matka Boża doznaje czci... to znak, że Kościół ... w sposób należyty zachowuje przykazania Syna”(ks. Cz. S. Bartnik-Dogmatyka katolicka). „Wydarzenia” mające miejsce w Lourdes w większości są znane, nam katolikom. W czasie od 11 lutego do 16 lipca 1858 roku, wiejska dziewczyna Bernadeta Soubirous doświadczyła serii objawień. „Piękna Pani” ukazała się





Bernadecie 18 razy. Podczas objawień w Grocie Massabielle, niedaleko Lourdes pojawiło się źródło wody. Po obmyciu się w wodzie źródlanej, dokonało się 7 tysięcy przypadków uzdrowień za sprawą Maryi (Kościół uznał 70 przypadków za cudowne). Znamienne są słowa wypowiedziane przez Matkę Bożą z Lourdes, 18 lutego 1858 roku: „... nie obiecuję ci szczęścia na tym świecie, ale w przyszłym”. To nadzieja dla nas wszystkich, a szczególnie dla chorych w obliczu śmierci. Właśnie „... w obliczu śmierci najwyraźniej ujawnia się tajemnica ludzkiego istnienia...” (Sobór Watykański II). „Choroba i cierpienie zawsze należały do najpoważniejszych problemów, wywierających wpływ na życie ludzkie. Człowiek doświadcza w chorobie swojej niemocy... każda choroba może łączyć się z przewidywaniem śmierci” (Katechizm Kościoła Katolickiego, Siedem sakramentów Kościoła). „... nadejdzie ... czas, gdy Bóg przebaczy ... wszelki grzech i uleczy wszelką chorobę”. Często człowiek chory poszukuje Boga i powraca do Niego. Również często Jezus żąda od chorych wiary (Mk 5,34). Lekarstwem na chorobę jest Matka Boża z Lourdes. Błogosławieństwo lourdskie jakiego doświadczamy 11 lutego (Światowy Dzień Chorego) to indywidualne błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem , poprzedzone wspólną adoracją. Takie indywidualne błogosławieństwo praktykowane jest w naszej parafii św. Bonifacego. Najświętszy Sakrament to żywy Bóg. Warto zawierzyć Mu siebie i dziękować bez końca. „Duch Święty przychodzi z pomocą naszej słabości. Bez otwarcia się na Jego działanie jesteśmy słabi. Czyniony znak krzyża pozwala dostąpić

bezpośredniej bliskości Pana Jezusa”. Pamiętajmy przy tym, że każda Msza św. jest uzdrawiająca. „Gdy dotyka nas cierpienie trzeba je zawiesić na krzyżu...całe nasze życie trzeba zawiesić na tym znaku zbawienia... . Z ufnością patrzeć na Najświętszą Maryję Pannę, która gdy pojawia się na kartach Ewangelii jest zawsze pełna z troskania „(św. Bernard z Clairvaux). Kult Maryi to w efekcie uwielbienie Najwyższej Osoby i pełne oddanie czci należnej Panu Bogu. „Ci, którzy umierają w łasce Chrystusa, uczestniczą w Jego śmierci, by mieć udział w Jego Zmartwychwstaniu..., aby zmartwychwstać z Chrystusem , trzeba umrzeć z Chrystusem” (2 Kor 5,8). Chrystus wzywa swoich uczniów, by szli za Nim, niosąc własny krzyż. „Oni ... wyszli i wzywali do nawrócenia. Wyrzucali też wiele złych duchów oraz wielu chorych ... uzdrawiali”(Mk 6, 12-13). Boże, Ty okazujesz nam nieskończone miłosierdzie swoje poprzez znaki i cuda, dokonane przez wstawiennictwo naszej Matki, Niebieskiej Lekarki. Pokornie Cię prosimy, abyśmy za Jej przyczyną cieszyli się łaską zdrowia duszy i ciała oraz osiągnęli chwałę przygotowaną dla Twoich dzieci w Królestwie niebieskim . „Cześć jaką oddajemy Matce Bożej jest najlepszą i najpewniejszą drogą... do Jezusa Chrystusa „ (Dogmatyka katolicka, ks. Cz. S. Bartnik). Matko Boża z Lourdes módl się za nami i w chorobie, i w obliczu zbliżającej się śmierci.

Urszula Imbierowicz

„Boże, Tobie zawierzam nadchodzący rok!”

„Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we Mnie wierzy, to choćby umarł, żyć będzie.”

W Wielkim Poście przygotowujemy się do przeżycia najważniejszych dla chrześcijanina świąt wielkanocnych – Męki, Śmierci i Zmartwychwstania naszego Pana Jezusa Chrystusa.

Nasze życie zmierza do śmierci. Czy i jak się do niej przygotowujemy? Czy rozmawiamy o niej z

"Vedius"

naszymi najbliższymi? Czy chcemy rozmawiać o własnym pogrzebie? O tych trudnych i bolesnych momentach naszego życia porozmawiam z Panią Magdaleną Pietruszką pracującą w zgorzeleckim Domu Pogrzebowym „Vedius”.

Jadwiga Sobol – Pani Magdo, pracuje Pani w miejscu, w którym chyba nie każdy chciałby i chyba nawet nie każdy mógłby pracować. Jest Pani młodą, energiczną osobą.

P. Magda – To trochę przypadek, ale nie ukrywam, że przechodząc koło Domu Pogrzebowego często zastanawiałam się jakby to było, gdybym pracowała w takim Domu. Coś było takiego w tym miejscu, że czułam, że to może być moje miejsce na ziemi. Moje przeczucia się sprawdziły i od czterech lat pracuję w Domu Pogrzebowym.

J. S. - Śmierć kogoś bliskiego jest dla każdego człowieka czymś bardzo bolesnym. Codziennie spotyka się Pani z cierpieniem, rozpaczą.

P. Magda – Jest to trudny czas. Emocje, które towarzyszą śmierci są skrajne. Nie ma schematów według których wiemy jak się mamy zachować. Oprócz rozpacz, smutku, który towarzyszy osobom po stracie kogoś bliskiego jest też pewnego rodzaju niepewność. Jak to wszystko zorganizować. Pamiętam, kiedy umarł mój dziadek – 16 lat temu, zastanawiałam się, co mam zrobić, do kogo iść. Czy do księdza, czy do urzędu, czy na cmentarz? W naszym Domu Pogrzebowym staramy się otoczyć każdego taką opieką, by czuł się spokojny, że wszystko będzie dobrze zrobione. Każdego wysłuchamy. Odpowiemy na każde pytanie. Wiemy też jakie zadać pytania, by wszystkie sprawy związane z pogrzebem były dobrze przygotowane również pod kątem niezbędnej dokumentacji. Staramy się, by każda osoba wyszła z naszego Domu spokojna. Dla nas każda osoba pogrążona w żałobie jest w tym

momencie najważniejsza. Każda rodzina zmarłego musi czuć spokój wewnętrzny, że wszystko przebiegnie z należyтым szacunkiem, z godną oprawą.

J. S. - Pochowałam moich rodziców kilkanaście lat temu. Pamiętam panią, która bardzo spokojnie, z wielkim wyczuciem i taktem zadawała pytania, o których nawet bym nie pomyślała.

P. Magda – To pani Daria, człowiek niesamowicie ciepły i pełen spokoju. To ona mnie uczyła wyciszenia się, wsłuchania się w drugiego człowieka i często milczenia.

Jesteśmy po to, by każdego wysłuchać i pomóc przejść przez ten moment. Ostatnia rzecz, jaką możemy zrobić dla zmarłego, to godnie i z szacunkiem odprowadzić go na miejsce spoczynku.

J.S. - Czasami słyszę od starszych osób, że mają już przygotowany strój, w którym chcą być pochowane. Moja babcia nie chciała być pochowana w chustce na głowie.

P. Magda – Mam 46 lat i moje dzieci wiedzą jak ma przebiegać ceremonia mojego pogrzebu. Każdy etap mojego pogrzebu jest przygotowany. One się nie boją tego tematu. Ja ich nie straszę, że już umieram. One wiedzą, że taki moment nadejdzie. Uczestniczyły w chorobie mojego taty. Były przygotowane do śmierci swego dziadka. Tłumaczyłam i rozmawiałymy o śmierci. Nie zmuszałam do niczego i moja starsza córka chciała podejść do trumny i pożegnać się z dziadkiem.

Jeśli rozmawiamy o radosnych chwilach, o narodzinach, weselach, to również o sprawach trudnych, ciężkich też rozmawiamy. Jest to kolejny, ostatni etap naszego życia. Jeśli rozmawiamy o śmierci to przestaje być tematem tabu. Każdy z nas odejdzie.

J.S. - „Dopiero żyć zaczniesz, gdy umrzesz kochając.” Ks. J. Twardowski



Światowy Dzień Chorego

11 lutego po raz kolejny obchodzony był Światowy Dzień Chorego. Pomimo, że dziś wydaje się nam to całkowicie normalne iż modlimy się za osoby chore i poświęcamy im specjalną uwagę to sam Światowy Dzień Chorego został ustanowiony stosunkowo niedawno, a dokładnie dopiero 31 lat temu. W tym roku obchody Światowego Dnia Chorych odbywają się pod hasłem zaczerpniętym z Ewangelii św. Łukasza: **"Miej o nim staranie" (Łk 10, 35)**. W tym artykule postaramy się troszkę przybliżyć historię, znaczenie dnia oraz formy udzielanego błogosławieństwa.

Jak już wspomnieliśmy Światowy Dzień Chorego został ustanowiony 31 lat temu, a dokładniej dnia 13 maja 1992 r. przez Papieża Jana Pawła II w liście do ówczesnego przewodniczącego Papieskiej Rady Duszpasterstwa Pracowników Służby Zdrowia - kard. Fiorenzo Angeliniego wyznaczając też od razu na obchody tego Dnia wspomnienie objawienia Matki Bożej w Lourdes przypadające 11 lutego. Każdego roku główne obchody Światowego Dnia Chorego odbywają się w innym sanktuarium maryjnym. Ustanowienie przez Ojca Świętego corocznych obchodów Światowego Dnia Chorego miało stać się dla całego Kościoła wezwaniem, aby poświęcić jeden dzień w roku modlitwie, refleksji i dostrzeżeniu tych, którzy cierpią. Jan Paweł II zdecydował się na taki krok pod wpływem przebytej choroby Parkinsona. W swoim nauczaniu uważał, iż cierpienie osób przewlekłe chorych powinno być zarówno ostrzeżeniem dla ludzi zdrowych, jak i przykładem woli walki dla tych, którzy już chorują. Papież chciał przede wszystkim zwrócić uwagę na problem samotności osób chorych i starszych, którzy bardzo często nie mając bliskiej rodziny muszą zmagać się z powstałymi przez chorobę problemami w samotności. Nie rzadko zdarza się, że osoby w momencie choroby odwracają się całkowicie od Boga uważając iż sama choroba jest dla nich jakąś karą za grzechy. Jan Paweł II poprzez Światowy Dzień Chorych, chciał uświadomienie właśnie takie osoby o wadze ich cierpienia – by



cierpienie i choroba nie były postrzegane jako swoista kara za grzechy czy złego zrządzenia losu, ale doświadczenie umacniające, oczyszczające, a nawet umożliwiające pojednanie z Bogiem.

Światowy Dzień Chorego na całym świecie obchodzony jest poprzez modlitwę za chorych oraz bycie z nimi. W wielu kościołach organizowane są uroczyste liturgie, połączone z udzieleniem specjalnego błogosławieństwa lub sakramentu chorych stanowiącym swego rodzaju doping dla chorego, podnoszącym go na duchu, umacniającym jego wiarę, a nawet przebaczącym grzechy. Niestety w dzisiejszych czasach sakrament namaszczenia chorych spotyka się ze społecznym niezrozumieniem. Często w wyniku działań złego ducha, który wie jakie łaski można z pomocą tego sakramentu otrzymać ludzie ulegają i nie chcą nawet myśleć o przyjęciu namaszczenia, nazywając go nawet „ostatnim namaszczeniem”. Jest to swoisty błąd, gdyż **sakrament namaszczenia chorych jest sakramentem żywych**. Stanowi on żywy znak sakramentalny zostawionym nam przez Chrystusa jako narzędzie uświęcenia naszego cierpienia. Jakie są zatem skutki tego sakramentu? Pierwszym, choć nie zawsze widocznym jego efektem, jest poprawa zdrowia chorego. Drugim zaś skutkiem jest oczyszczenie z grzechów. Gdyby człowiek popełnił grzechy ciężkie, a nie mógł się spowiadać, to wtedy ten sakrament gładzi grzechy.

W różnych parafiach możliwy jest różny sposób modlitwy za chorych w Światowy Dzień



Chorego. W naszej parafii księża wraz z wiernymi spotykają się na wspólnej Eucharystii. Często jest to Msza Święta sprawowana rano, poprzedzona możliwością przystąpienia do sakramentu pokuty i pojednania. Pod koniec sprawowanej liturgii następuje wystawienie Najświętszego Sakramentu oraz uroczyste błogosławieństwo Nim nad każdą osobą uczestniczącą w Liturgii. W niektórych świątyniach w miarę możliwości dodatkowo udziela się sakramentu namaszczenia chorych poprzez namaszczenie czoła i dłoni chorego poświęconym olejem, wypowiadając przy tym słowa: „Przez to święte namaszczenie niech Pan w swoim nieskończonym miłosierdziu wspomóż cię łaską Ducha Świętego. Pan, który odpuszcza ci grzechy, niech cię wybawi i łaskawie podźwignie”.

Niech zatem kolejny Światowy Dzień Chorego będzie dla nas kolejną szansą odkrycia miłości Chrystusa, który w trosce o nasze zdrowie zostawił nam specjalny sakrament namaszczenia umacniający nas i dodający nam sił.

Opracowanie na podstawie posiadanej wiedzy oraz artykułów na stronach: niedziela.pl, promedica24.com.pl, brewiarz.pl

Andrzej i Piotr Lehmann

Z historii naszej parafii- Ogłoszenia Parafialne 1964-1973 cz. VII

Znowu wracamy do naszych ogłoszeń. Zanurzamy się w naszą parafialną historię....

„27.10.1968. Dzisiaj uroczystość Chrystusa Króla. Gromadzimy się wszyscy w świątyniach, aby uczcić Chrystusa - Króla Miłości.....Episkopat Polski wezwał cały naród wierzący, do udziału w „Społecznej Krucjacie Miłości”. Hasło dzisiejszego dnia: ZAPOMNIJ DZIŚ O SOBIE, SŁUŻMY INNYM ! W dniu CHRYSTUSA KRÓLA wszyscy postaramy się o to aby dać innym ze siebie konkretny dar miłości. Może będzie to czas poświęcony bliźnim, rozmowa z mężem czy żoną, przeprowadzona z miłością i zaufaniem; może zmiana planu oddania staruszki matki lub ojca do zakładu i zrobienia dla nich miejsca w sercu i domu, rozmowa z kimś, z kim od lat nie rozmawiamy; może odwiedziny chorego, napisania listu zaległego, na który ktoś bardzo czekał itd. Nie szczędźmy dzisiaj ludziom uśmiechu, serdecznego uścisku, sprawienia radości”

Znamienne jest przesłanie o poświęcenie czasu dla bliźnich. Aktualne w 1968 roku i jeszcze bardziej aktualne teraz. Ewangelia jest ponadczasowa. Szczera rozmowa między małżonkami „z miłością i zaufaniem” odwiedziny bliskich, opieka nad rodzicami, dzielenie się „uśmiechem, uściskiem i radością” Mamy 2023 rok, minęło 55 lat a problemy się nie zmieniły. Człowiek potrzebuje drugiego człowieka.

8 września 1968 roku. ”Od dzisiaj odmawiamy całą ministranturę w języku polskim. W zakrystii u Siostry Zakrystianki, lub od ministrantów przed kościołem można nabyć CZĘŚCI NIEZMIENNE MSZY ŚW. Z dużym drukiem w cenie 10 zł. I z małym w cenie 5 zł. Jest to ostatnia partia książeczek jakie otrzymaliśmy”

Historyczna chwila kiedy odchodzi do historii Msza trydencka po łacinie, a wchodzi Msza



posoborowa w języku ojczystym. Dzieje się historia. Parafianie dostają kartki do ręki ze słowami Mszy.

1 Września 1968. Z ostatniego numeru Tygodnika Powszechnego polecamy artykuły i wypowiedzi dotyczące Encykliki papieża Pawła VI (Humanae-Vitae). W ogóle ostatni numer jest bardzo ciekawy” Słynna encyklika która wywróciła cały laicki sposób myślenia dotyczący regulacji urodzeń. Do dzisiaj jest powodem wielkich rozłamów w Kościele.

22 września 1968. Informuję wszystkich parafian, że w październiku odbędą się MISJE ŚWIĘTE

Poniżej osobny list napisany do parafian przez proboszcza Jana Kozaka:

Droży Państwo

„Zatroskany szczerze o dobro nadprzyrodzone całej parafii, a w tym i Wasze dobro, zwracam się do Drogich Państwa z serdeczną prośbą, byście zechcieli w dniach MISJI ŚW. wobec P. Boga i Kościoła usankcjonować sakramentalnie swój związek małżeński. Odważam się zwrócić do Państwa z tą prośbą bo zawsze przyjmując nas po koledzie, uważacie się za katolików i nie chcecie zrywać więzi z kościołem, która Was przez Sakrament Chrztu św. wiąże. Odważam się na zwrócić i dlatego, bo MISJE SW. w parafii są dniami wielkiej łaski, a w wypadku Państwa nie chodzi już o huczne wesele, ale tylko o łaskę Sakramentu Małżeństwa. Ośmielam się zwrócić i

dlatego także, że w czasie MISJI ŚW. procedura formalności przedślubnych jest uproszczona. Nie są konieczne metryki Chrztu św. Wystarczy dwóch świadków (ojciec, matka lub siostra, brat, względnie ktoś obcy, kto zna dłużej i może poświadczyć o waszym Chrście św. i stanie się wolnym.

Droży Państwo ! MISJE ŚW. to naprawdę wielka szansa, na którą znowu trzeba będzie czekać całe 10 lat. Nie odkładajcie więc tej możliwości, bardzo Was o to proszę, zgłóście się któregośkolwiek dnia po otrzymaniu tego listu, do Kancelarii Parafialnej, która będzie czynna od świtu do nocy. Bezpośrednio po spisaniu protokołu przedślubnego i przesłuchaniu - przedstawionych przez Państwo dwóch świadków od razu będziecie mogli przystąpić do spowiedzi i Komunii św. i następnie będzie można pobłogosławić Wasz związek małżeński. Ten ślub na Wasze życzenia może być uroczysty lub cichy, może być w kościele, względnie w kaplicy Sióstr przy ulicy Moniuszki lub w Kościele na Ujeździe. Zapewniam, że nie będzie to związane z jakimkolwiek wydatkiem . Kartki do spowiedzi które w niniejszej kopercie łączę tylko wtedy będą aktualna, jeśli Państwo w Duchu Bożym zdecydujecie się zawrzeć katolicki, sakramentalny związek małżeński.

*Mam mocną ufność w Bogu, że tej wielkiej łaski nie zmarnujecie i że będziecie mogli się powtórzyć za św. Pawłem: „**Łaska Boża we mnie nie była próżnią i z łaski Bożej jestem tym czym jestem.**”*



*Szczerze oddany Państwu i całym sercem życzliwy
Ks. Jan Kozak Proboszcz*

Słowa księdza proboszcza, „Zatroskany szczerze”,
„odważam się zwrócić”, „Ośmielam się zwrócić”,
„Was o to proszę”, „mam mocną ufność w Bogu”.

Czysta Ewangelia. Zatroskany pasterz. Czas Misji.
Czas łaski.

Dziękujemy Bogu za ten dobry czas.

Jacek Lickindorf

Biblioteka poleca: dlaczego Kościół katolicki ma rację cd. Kościół katolicki a ochrona życia

„... Błado wypadają argumenty za aborcją, jeśli się ... Zanim ktokolwiek szerokim gestem odrzuci Kościół katolicki z powodu jego podejścia do aborcji, antykoncepcji, płciowości, powinien najpierw zadać pytanie, kto naprawdę wprowadza zamieszanie do jego priorytetów życiowych – Kościół czy dzisiejszy materialistyczny, upadający świat. Fanatykami seksualnymi są ci, którzy, mając obsesję na punkcie seksu, odrzucają wszelkie wartości i uważają, że nie niesie to za sobą żadnych moralnych konsekwencji. Kościół natomiast uważa, że seks jest czymś wspaniałym, że stanowi wartość i przedmiot odpowiedzialności...”

REKOLEKCJE WIELKOPOSTNE

– Parafia św. Bonifacego w Zgorzelcu, od 29 marca do 1 kwietnia 2023 r.

Prowadzi Ks. Tomasz Biszko z Jeleniej Góry

ŚRODA – 29 marca 2023

g. 18.00 – Msza św. z nauką dla wszystkich na rozpoczęcie rekolekcji (wcześniej Nowenna do MB Nieustającej Pomocy)

CZWARTEK – 30 marca 2023

g. 9.00 – Msza św. i nauka dla dorosłych
g. 18.00 – Msza św. i nauka dla dorosłych
g. 19.00 – nauka dla rodziców dzieci pierwszokomunijnych, rocznicowych i bierzmowanych

PIĄTEK – 31 marca 2023

g. 9.00 – Msza św. i nauka dla dorosłych
g. 10.00 – Droga Krzyżowa
g. 15.00 – Nabożeństwo do Bożego Miłosierdzia
g. 16.30 – Droga Krzyżowa dla dzieci z rodzicami
g. 18.00 – Msza św. i nauka dla dorosłych
g. 19.00 – Droga Krzyżowa dla wszystkich i nauka dla młodzieży

SOBOTA – 1 kwietnia 2023

g. 11.00 – Msza św. na zakończenie rekolekcji
g. 17.00 – Msza św. na zakończenie rekolekcji

spowiedź:
sobota 10.00 do 11.00 oraz 16.00 do 17.00



Parafia Rzymskokatolicka pw. św. Bonifacego w Zgorzelcu, ul. E. Plater 9, tel. (75) 775 23 35

Bonifakty

Proboszcz:

ks. Maciej Wesołowski

Księża wikariusze:

ks. Piotr Górka

ks. Adam Konobrodzki

e-mail: bonifacyzgc@wp.pl

www.bonifacyzgorzelec.pl

UKŁAD MSZY ŚWIĘTYCH

Niedziela:

Godzina 7³⁰ 9³⁰ 11⁰⁰
12³⁰ 18⁰⁰

Dni powszednie:

Godzina 7⁰⁰ 18⁰⁰
**KANCELARIA
PARAFIALNA**
Wtorek Środa Czwartek
9⁰⁰-10⁰⁰, 16⁰⁰-17³⁰

Spowiedź święta

w niedziele pół
godziny przed Mszą
Św. w tygodniu rano
w czasie Mszy Św.
wieczorem pół
godziny przed Mszą
Św. oraz zgodnie
z ogłoszeniami

Redakcja:

Urszula Imbierowicz
Jadwiga Sobol

Jacek Lickindorf
Piotr i Andrzej Lehmann
ks. Maciej Wesołowski

Korektor:

Wiesław Duda